

ԵՐԵՎԱՆԻ ՆՈՍՏՐՈՖԻ ԿՈՄԻՏԵ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի է, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Փոփոխում գրվում են խմբագրատան մէջ:

Տպ. հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Նմանազրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Ցայտադրութիւնը ընդունվում է ամեն լիզուով:

Ցայտադրութիւնները համար վճարում են
խաւարանի տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆԱՐԿԻ ԱՐԾՐՈՒՄ

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

(33-րդ ՏԱՐԻ)

ՍՈՒՋԻԿԱՅ 1905 ԹԻՎԱՆԵՐ

«ՄՇԱԿ» ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱՆԻ ԵՒ ՆՈՍՏՐՈՖԻ ԿՈՄԻՏԵ

ամեն ք. բացի տօն և րիւն յաջորդող օրերից:

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒՄ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն և մէկ ամսանոց նոյն-
ադէս 10 ռ., տասն ամսանոցը՝ 9 ռ., ութ ամսանոցը՝ 8 ռ., հեթ և վեց ամսանոցը՝ 6 ռ., հինգ
ամսանոցը՝ 5 ռ., չորս ամսանոցը՝ 4 ռ., երեք ամսանոցը՝ 3 ռ., երկու ամսանոցը՝ 2 ռ. և մի ամս-
անոցը՝ 1 ռուբլի:

ՍՐՏԱՍՏԱՄԱՆԵԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է
վճարեն տարեկան 6 ռուբլի. Եւրոպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի
բաժանորդները՝ 10 ռուբլի:

«Մշակ» գրվել կարելի է ԽՍՀՄ-ԲԱՅՎԱԾ. (Բաղարայան և Բաբոնյան փողոցների
անկիւնը):

Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «Մշակ» գրվելու համար և առաստաղի նամակներ
և ծրարներ ուղարկելու, պէտք է դիմել հետեւի հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ»,
խալ արաստանից՝ ТИФЛИСЪ, Rédaction du journal «MSCHAK»:

Ցայտադրութիւնները ընդունվում են բոլոր լիզուներով:

Ա. Պ. Ա. Ռ. Կ. ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԶԷ ԸՆԴՈՒՄ ԿՈՒՄ

ԲՈՎԱՆԻՆԻՍՏԻՒՆ

Պարտաւորութիւններ և իրաւունքներ. Ներ-
քիւն ՏԵՄԻՆԻՍՏԻՒՆ. Արհեստագործական կրթու-
թիւնը մեղմանում. Նամակ Գուգուսից, Ներ-
քիւն լուրեր. ԱՐՏԱՍՏԱՄԱՆԵԱՆ. Պատե-
րազմի շուրջը. ՀԵՌԱՅԻՍՏԻՒՆ. ԶԱՅՏԱՄԱՆ-
ՈՒԹԻՒՆԵՐ. ԲԱՅՎԱԾԱԿԱՆ. Բաղարայ-
անի կեանքից:

ՊԱՐՏԱՍՏԱՄԱՆԵԱՆ ԵՒ ԽՍՀՄ-ԲԱՅՎԱԾ

Կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկե-
րութեան վերջին նիստում ղեկավարից,

ԲԱՆԱՍՏԻՐԱԿԱՆ

ԲՈՎԱՆԻՆԻՍՏԻՒՆ

Ի ՄԱՆԱՆՈՒԿ

Բաւական մեծ թւով հայեր կան Ֆրանսիայում:
Այդ թիւը որոշ յայտնի չէ, որովհետեւ հազա-
ված վիճակագրութեան չը կայ:

Վիճակագրութեան Բաղարայանում գեա քնդ-
հանրացած չէ:

Քերկերը դեռ նոր է կազմակերպված: Քա-
ղաքակրթական ու առևտրական զարգացման
տեսակետից սկսած վիճակի մէջ է գտնվում
տակաւին:

Թիւրքական ընտրող բարեբեք ու վարքերի
ազդեցութիւնը տեղական ամեն դասակարգի
և ցեղի վրա նկատելի է խորապէս:

Նոյն ազդեցութիւնը կայ և հայերի վրա:

Տեղացի հայերը. նրանք մասնաւոր, որոնք
հին սերնդի մնացորդներն են, ընդհանրապէս
հայերէն չը գիտեն և թիւրքերէն կը խօսին:

Վառնայում տպվում են հայ թերթեր, որոնք
իրանց ընթերցողներին գոհացում տալու հա-
մար հայատառ թիւրքերէնով քաղաքական լու-
րերի բաժին ունին թերթի վերջին էջում:

Նոր սերունդը, շնորհիւ Բաղարայանի ազա-
տագրման և քաղաքակրթութեան շաղի մէջ
մտնելուն, սկսած է զարգացման ձգտելու և
բնոյթներ ցոյց տալ:

Բայց այդ երկուսը դեռ շատ անորոշ, տար-
ւած է:

Իրանց կաշկանդող անհոգութեան ու ան-
տարբերութեան շղթաներից դեռ ըլլողովն
չեն ազատված:

Ժողովրդի մէջ գործել, առաջնորդողի դեր
կատարել, այդ երկուստեղների մարեց չէ
անցնում:

Նրանք, աւելի շատ, իրանց անձնական շա-

տ բաժանազորներին երկու ժողովները,
թէ Ազգայնական և թէ Ներկանական, որոշում
կայացրին գէմաւորի հիմնադրութիւններ
մտնելու մասին Անգլոփոփոստում:

Մենք մի անգամ արդէն առիթ ենք
ունեցել խօսելու այդ որոշման մասին և
յայտնել ենք, որ բաժանազորներին ժո-
ղովրդից է այդ որոշման լուրջ խոր-
հրդածութիւններից յետոյ: Միայն գէմ-
աւորի հիմնադրութիւնները կարող են
նիւթական միջոցներ գտնել տեղական
տնտեսութեան վերաբերեալ ծախքերը
հոգալու համար: Նրանք, իբրեւ ժողովուրդ

հերին ու հանդիսներին հետեւելու մտութեան
են փայլում:

Հասկանալի կը լինի ուրեմն, թէ ինչու հին
սերնդի թուղ և անմտօրէն պահպանողական
ներկայացուցիչները դեռ ասպարէզում վրա-
տում են և գործում:

Նրանք, որպէս հեղինակաւոր ջոջեր, տեղա-
կան ազգային գործերը տնտես են այնպէս,
ինչպէս որ իրանց խելքն է փշուռ և ինչպէս
որ իրանք են կամենում:

Նրանք այդ ջոջերը այնպիսի անբնարա-
բեք իրաւունքներ են դնում իրանց ազգա-
թեան ու բաժանազորներին, որ մարդ ապ-
շուռ է:

Տգնա ու քմահաճ գործունէութիւն միայն,
որ միշտ պատճառ է դառնում համբարաշու-
թեան ոչնչացման, և տեղի է տալիս ընդհա-
նուր պառակտումի:

Այդ կարգի մի գործունէութեան փաստ ևս
տալին վերջերս Ռուսչուկի այդ հեղինակաւոր
ազգային ջոջերը:

Տեղի միակ հեղինակաւոր խորհրդարանում թա-
ղական խորհրդի ընտրութիւն էր կատարվում:
Ընտրողական իրաւունքը յայտնի է թէ ա-
մեն չափահաս հայ անհատ ազատ վայելում է
մեր բոլոր ազգային և եկեղեցական գործերի
մէջ:

Բայց այդ մարդիկ այդ իրաւունքը չարա-
չար կերպով խլած էին մի մաս հայերից:

Իրաւունքից զրկվողներն էին տեղին մէջ
տարիներէն ի վեր հաստատված գաղթական
հայերը:

Գաղթականները հայութեան աւելորդ ու
անպէտք մի մասն էին համարված այդ ջոջերի
կողմից:

Եւ ամօթ, նախադէպ, որ այնպիսի մի ա-
զատ երկրում, ուր երբեք կառավարութիւնը
ոչ մի միջամտութիւն չէ ունեցել հայ հպա-
տակներին ներքին գործերում, իրանք, այդ
հին գլուխ հայերը, իրանց գործն ի գլուխ
հանելու համար՝ դիմել էին կառավարութեան

հեղինակ, կարող են ղեկավարել տեղա-
կան տնտեսական գործողութիւնները,
նրանք կարող են հողալ հաղորդակցու-
թեան ճանապարհները բարձրան, կրե-
զիտի զարգացման, մասնագիտական զար-
րոյցների և ֆիրմաների կանոնաւոր գոր-
ծունէութեան, բժշկական և ուրիշ տե-
ղական կարիքներին բաւարարութիւն տա-
լու մասին:

Չէ՞մտովոն պարունակում է իր մէջ
այնքան պարտաւորութիւններ և այն էլ
այնքան լուրջ և պատասխանատու պար-
տաւորութիւններ, որ նա չէ կարող չը
համակվել նրանց բարոյական ոյժով և
այդ պատճառով նա չէ կարող չըղվել
գործունէութեան այն ճանապարհից, որ
թելադրում են նրան տեղական կարիք-
ները:

Չէ՞մտովոն պարունակում է նրապէս կապված
է շատ ծանր հոգսերի և իրական գոր-
ւարութիւնների հետ: Սակայն տեղական
մարդիկ ուրախութեամբ յանձն են առ-
նում ամեն ներդրութիւն, յոյս ունենալով,
որ նրանց հաւաքական ոյժով և կազմա-
կերպված գործունէութեամբ կաշտով
բարեբեք անմիջիկապական ներկայի և
շաւիղներ բանալ տեղական, թէ անտեսա-
կան և թէ հասարակական կեանքի զար-
գացման համար:

Եթէ կան այս հարցում իրաւունքներ,
աւելի ևս մեծ չափով կան պարտաւո-
րութիւններ: Տեղական կարիքները տա-
նակ տարիներ շարունակ սպասում են
բաւարարութիւն տուողների: Եւ գէմ-
աւորը կոչված է այդ կարևոր գործին
նպատակաւարմար լուծում տալու իրա-
կանութեան մէջ:

ԱՅԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

Ազգային խորհրդարանին առջ քերել կանգ-
նել էին տուած ոտիկաններ, որպէս թէ գաղ-
թականների կողմից սարքված՝ երեւակայական
մի յարձակման առաջն առնեն, և ըստ իրանց
ցանկութեան, կատարել տան հանգիստ կեր-
պով՝ բնորական սխալագործութիւնը:

Եւ ի՞նչ գաղթականներ, որ թիւրքական կո-
տորածներից ու հալածանքներից ազատված,
մտածել էին, որ Բաղարայանի մէջ գէթ, իրանց
ազգակցների կողմից չը պիտի հալածվեն,
և ազգային ու եկեղեցական ամեն գործերի էլ
հաւասարապէս մասնակցելու իրանց արդար
իրաւունքը յարգված պիտի տեսնեն:

Բայց հակառակն էր տեղի ունեցել:

Եւ ովքեր են խօսողները, ձայն բարձրաց-
նողները այնպիսի անիրաւութիւնների դէմ:
Երեւակայեցէ, որ շատ քիչ անգամ են աչքի
ընկնում՝ վառնայում տպվող հայ թերթերի
էջերում բողբոջաճապ հաւասարական կեանքի
ցանկը յայտնող յողումները:

Գրողներ չը կան, թէ գրել կամեցողներ:

Ե՞րբ, վերջապէս, բիշ ի շատէ զարգացած
համարվող երիտասարդութիւնը պիտի զգայ,
շուրջը հայի և իր վրա ծանրացող ամեն տե-
սակ հասարակական պարտականութիւնները
պիտի կատարէ:

Ռուսչուկի ազգային երկեսու ուսումնարան-
ները նիւթական ապահով վիճակի մէջ չեն
գտնվում: Այդ պատճառով էլ միշտ նեղ, սահ-
մանափակ մի բնութեով են կառավարվել մի-
շտ այժմ:

Այս տարի ուսումնարանում 5-րդ դա-
սարան աւելացնելու պէտքն զգալով, հազարա-
ծութիւնը դիմել էր ունեւոր աշակերտների
ծնողներին:

Ուսումնարաններին 7000 ֆրանկ բնութե
8000-ի էր բարձրացել:

Այդ առաջարկը սակայն ամենքի կողմից
հաւասարապէս ընդունելութիւն չէր գտած:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՄԻՆԻՍՏԻՒՆ

ԱՐՏԱՍՏԱՄԱՆԵԱՆ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆԸ
ՄԵՋԱՆՈՒՄ

Ժողովրդական լուսաւորութեան միջնաւորու-
թեան մէջ մշակվում է մի շատ կարևոր ծրա-
գիր: Նա կերպարում է արհեստագիտական
կրթութեան գործին: Միջնաւորութիւնը մշակում
է կանօններ, որոնք որոշու են, թէ մի կա-
րող է լինել ուսուցիչ, օրինակ, առաջագոր-
ծութեան, երկաթագործութեան, ձեռագործի,
հաշուապահութեան և այլն:

Միջնաւորութիւնը, ամօթ է մայրաքաղաքի
լրագիրներում, մտադրութիւն ունի հիմնելու
արհեստագիտական կամ մասնագիտական ա-
ռարկաներն աւանդել ցանկացող ուսուցիչներին
համար որոշ ցէնով:

Չենարկութիւնը իրաւ գովելի է:

Ի՞նչ չէ պատահել տեսնել մեղանում, հայե-
րիւն մէջ, ձեռագործի վարժակներ, երգեցո-
ղութեան ուսուցիչներ, որոնք համարեն ոչ մի
կրթական ցէնով չունեն, ոչ մի տեղ չեն սովո-
րել, նոյն իսկ կանօնաւոր գրել կարող չեն
լիւսնում ոչ մի լիզուով: Բայց նրանք հրա-
ւիրում են իրանք, ձեռագործ, արհեստ սովո-
րեցնելու:

Սովորեցնել—դա նշանակում է մանկավարժ
լինել:

Սովորեցնել: Բայց դրա համար բաւական
չէ, որ մէկը գիտենայ այս ինչ առարկան:
Պէտք է նաեւ գաղափար ունենայ աւանդու-
մասին. պէտք է հասկացողութիւն ունենայ
երկայի և, առհասարակ, մարդկային հոգու-
ն էլ էջերի, նրա օրէնքների մասին:

Այդ էլ բիշ է:

Նա պէտք է գիտենայ նաեւ աւանդել. պէտք
է գոնէ հակադրողութիւն ունենայ դասաւան-
դութեան մէջօղների մասին:

Գալիս են տեսական վարժուհի ուղում կամ
Պարսկաստանի զարդների համար ձեռագոր-

ծայտված էին ծնողներ, որոնք ամսական
50 սանտիմ աւելի վճարել մեղծած էին:

Մերժումը բաւական չէ, նոյն իսկ սրտմտե-
լով ու կրթի գալով, սկսած են դրանից յետոյ
իրանց դասակցելու ուղարկել քաղաքում գրան-
վող գերմանական ու հրէական ուսումնա-
րանները:

Այդ օտար ուսումնարաններին կրթական
մակարդակը սակայն չը կարծէք թէ հայկա-
կաններից բարձր է: Ոչ, Հայ աշակերտները
այդ օտար ուսումնարաններում ուրիշ ոչինչ
չեն կարող սովորել, եթէ ոչ միայն մի բիշ
գերմաներէն ու ֆրանսերէն կոտորատներ:

Բայց, լինի ֆրանսերէն թէ գերմաներէն,
բողբոջներին հետ միասին աւանդվում են և
հայ ուսումնարաններում:

Ինչով բացատրել ուրեմն այս ցաւալի երե-
ւոյթը, որ գնալով լայն չափեր է ստանում:

Վատ օրինակը միշտ բարեից աւելի վարա-
կիչ է ու տարածվող:

Հետեւեց շատ պարզ է այս արագ տարած-
վող օտարաւոր դրութեան:

Ե՞րբ և ինչպէս առաջը պիտի առնվի:

Ուսումնարաններից յետոյ հասարակութեան
մտաւոր զարգացման և առաջադիմութեան սղ-
ղակներն են ընտանեկան թատրոնի և զրա-
դարան ընթերցարանի նման հաստատութիւն-
ները:

Ներկայիս Ռուսչուկում գտնվում են Բոլ-
գարիայում գլխաւոր համարված երկու հայ
դերասանական խմբերը, անհամաձայնութեան
պատճառով իրարից անջատված:

Այս խմբերից մէկին ղեկավարում է պ. Պա-
պայան, որ Պոլսից եկած մի դերասան է, և
ունի բաւական համբաւ:

Միւս խմբին առաջնորդողն է պ. Շաւարշ
անուն երիտասարդ դերասանը, որ եկած է
Եգիպտոսից:

Հայ դերասանական խմբեր աւելով, երեկ
անշուշտ կը մտածէք, թէ նրանք տալիս են

а и К. п. ф. «ГЕРМЕСЪ». Мад. ул. № 16.